

[Ebba Strange.]

Det, det drejer sig om, er afskedigelse af et ukendt antal pædagoger og medhjælpere i daginstitutionerne, sandsynligvis omkring 5.000 mennesker, der står på gaden den 1. april 1976, medmindre folketinget i dag beslutter noget andet. Det betyder for de 160.000 danske børn, der går i daginstitutionerne, en katastrofal forringelse af de vilkår, som disse børn bydes. Derfor mener jeg, at folketinget i dag bør træffe beslutning om at tage de besparelser i sig igen, som man vedtog i fjor.

Når jeg er blevet nødt til at gå denne utraditionelle vej, skyldes det også — og det vil jeg også gerne have lov at sige fra denne talerstol — at det har været umuligt for mig som repræsentant for et parti, der ikke deltager i de forhandlinger, der foregår bag dørene, udenfor i gangene og i lukkede rum i dette hus, at få indflydelse på, hvad der skal ske med daginstitutionsområdet. Jeg ved, at der foregår forhandlinger, men jeg ved det kun fra dagspressen. Jeg har forsøgt at rejse diskussionen i folketingets socialudvalg uden af kunne få de øvrige af folketingets partier til at gå ind i en debat. Jeg forsøgte det, da vi fik det efter min mening væsentligste dokument i hele denne sag, nemlig en rapport fra 23 udvalgte kommuner, hvor man havde spurgt 1.100 daginstitutioner, hvordan de besparelser, som folketinget havde vedtaget, ville virke på daginstitutionernes hverdag. Af disse 23 kommuner udtalte kun 1, repræsenterende 1 daginstitution, at nedskæringerne ikke ville betyde nogen væsentlig forringelse. Alle de andre 22 kommuner udtalte at de nedskæringer, som folketinget har vedtaget, ville få meget uheldige konsekvenser for det pædagogiske arbejde i institutionerne i deres kommuner. For vuggestuerne er det beskrevet fra disse kommuners side, at vilkårene ville blive så katastrofale, at det positive udbytte, småbørn kan få af at være i en vuggestue, ville blive forringet så væsentligt, at det måske snarere ville være til skade end til gavn. Måske er det det, folketinget vil, men så må man sige åbent og ærligt, at man ikke vil have vuggestuer i dette land. Forringelsen af den pædagogiske standard for fritidshjem og børnehaver bliver også påpeget i disse kommunerapporter.

Til trods for disse helt klare udtalelser fra

disse mange repræsentative kommuner, bl. a. omfattende store kommuner i dette land med mange daginstitutioner med mange børn, der af sociale grunde har brug for en kvalificeret pædagogisk vejledning i daginstitutionerne, har socialministeren gentagne gange udtalt, at hun anser de grundnormeringer, der, hvis ikke ændringsforslaget vedtages i dag, bliver resultatet af de nedskæringer, folketinget vedtog i fjor, for at være forsvarlige. Den konklusion finder jeg det vildledende at drage på baggrund af kommunerapporterne. Det har jeg prøvet at sige ved andre lejligheder, men uden at kunne få de ansvarlige politikere i tale, og derfor er jeg blevet nødt til at bruge denne utraditionelle metode.

Endvidere er det blevet påpeget i et brev fra socialministeriet til folketingets socialudvalg den 11. september 1975, at det, der fra et folketings side skulle hedde sig at være besparelser, i virkeligheden ikke bliver besparelser, da vi ikke har nogen som helst grund til at tro, at de 4.000, 5.000 eller 6.000 mennesker — hvor mange det nu drejer sig om — kan få arbejde, når de den 1. april 1976 smides på gaden fra de institutioner, hvor de gør et godt og nyttigt stykke arbejde, hvor børnene har brug for dem, hvor forældrene har brug for dem, hvor hjemmene har brug for dem; dem er dette folketing parat til at smide ud i arbejdsløshed til skade for børnene og til skade for forældrene. Disse ting har jeg ikke haft lejlighed til at sige i folketingets socialudvalg, fordi man ikke har ønsket at drøfte tingene dér, man har ønsket at drøfte dem bag lukkede døre, hvor mit parti, selv om vi er finansudvalgsberettigede, ikke deltager. Derfor denne utraditionelle metode.

Hvis dette folketing ikke vil forringe vilkårene alvorligt for de 160.000 danske børn, der går i daginstitutioner, bør det ved denne anden behandling vedtage socialistisk folkepartis ændringsforslag. Det vil klæde tinget at gøre det, og det er vigtigt, at man gør det i dag, sådan så folk ude omkring i kommunerne på institutionerne kan være sikre på, hvad de har at rette sig efter fra 1. april dette år.

Kristine Heltberg (SF):

Også jeg må i allerhøjeste grad beklage, at jeg gør noget, som man ikke plejer at